

ເງື່ອນ

เป็นเรื่องราวในแผ่นกินศรีษะเหมืองบุกที่อ่านมากยกกังหัน
ศรีษะเงี้ยมชงน้ำอ่านจากดอนมาจนถึงกรุงราชธาน
(ค่องฉบับที่ ๑ วันศกกรที่ ๗ เดือน๙)

ก็จริง แต่มีความสำนารถในกิจการเย่าเรื่อง ทั้งไจกอ โอม
ด้อมอาร์ จึงเป็นที่นับถือและรักให้ร่วงลงในมั่นนั่งทุกคน
กรนเดดาต่อไปได้เกินหนึ่ง ถูกยังก์ของชุราภรณ์บ้านให้นาย
ทวิษณุในหมันนั่งดิน แล้วประการที่แก่กันใช้ในม้าน ให้เรียก
เดงดูเป็นเปนคัว เอี่ยดเรียกนางบีอกสีเปนคัวใน ตัวยถือว่าไก่
เป็นผู้ให้ผู้คนได้กินยอมแล้ว

ก่อนมาไม่รู้ก็ถึงกราวสอนได้พอกชิวจ่ายอีก เดือนเป็นเดือน
ให้กันใช้ด้วยน้ำเร้าไปในกรุง ว่าเข้ามานั้นของท่านขอลงเกงเส้งผู้
เป็นเจ้าพนักงานกระทรวงคตังไว้สำหรับเป็นที่พัก กรณีรัฐบัญชี
เด็กแดงอยู่เป็นก็พากันใช้ความไว้ ในกราวนั้นก็ความมั่นใจว่า ท่าน
อย่างไรเตี้ยคำแห่งไกหงวน ก็จะชนที่หนังซองพอกก็ขอหินนั้น
คงต้องเป็นของคัว ตัวยเหตุนั้นจังให้เครื่องสิ่งของสำหรับไว้ใช้
ในเมืองสอนได้แก่ที่ไกหงวน เช่นของกำนัลต่อสำหรับให้กรูแต่พอก
เพื่อนร่วมบ้านเป็นดัน (ในสมัยนั้นการสอนได้หนังสืออย่างวิชาเก่า
นั้น ผู้ที่สอนได้โดยปกติจะเป็นกรรมการประจารห้องของคัว
ว่าเป็นครู แบบรรคากันที่ได้ได้ในกราวเตี้ยหกันก็อ้วนเป็นเพื่อน
ร่วมสอนนั้นหรือร่วมบ้าน เป็นความนิยมของคนในกรุงไม่ทราบ)

เมื่อเจรจาการสอนได้เด้ง เดงอย่างรุ้งสีก่อนชักอันใจอยู่
คนเดียว ยังมาครวญร่วงที่กันให้เรียนในการสอนคราวนั้นทุก
ฉบับ ก็ยังทำให้เชื่อมั่นในความสำเร็จหนักขึ้น แต่ที่ไหนได้
เมื่อกังหน้าคืออยู่หัวด้วยวัน ก็ไม่เห็นมีการส่งข่าวจากนั้นมา
ให้ทราบความที่ภาคหมายไว้ เดงอย่างของกันไม่ได้ก็ให้กันใช้ไป
ซึ่งในประภาศที่ดังรายชื่อผู้สอนໄດ้ให้มาครวญกุ้งแต่กันบัดดาย
อย่าว่าแต่จะมีซื้อเดงบุตรชาวเตย แม้แต่กันที่ใช้เดงก็หวานไม่
เดงอย่างมีความโกรธเหติยกัน ถึงกับนิ่งแนไปเป็นนานจึงกลับ
ให้สักวัน แล้วให้กันใช้ไปขอรับดันฉบับของคัวพี่ถูกคัดหัวเสียง
กลับกันมา เมื่อให้ครวญกุ้ง ก็ไม่เห็นมีที่บุกพร่องอยู่ตรงไหน
กรังกุ้งอยู่ในถังถอนตุกหัว เห็นมีคำยกย่องอย่างตื่นของกรรมการ
ประจำห้อง ต่อหน้านานีอักษรคัวหงเป็นคำชื่อของประธาน
กรรมการอ่า ให้ครวญสำนวนไหวหารกับหดกฐานในเรื่องนัก
ทดลองเด็กว่าเห็นว่าตีจริง แต่ตีเกินบุกกดที่น้ำยาสูรเข้มเจ้าของเรื่อง
น้ำสามารถทำได้ พิเคราะห์เห็นมีสิ่งน่าสังสัยแฝงอยู่หัวด้วย
ประการดึงสั่งให้ยกเสีย ต่อจากนี้ยังมีอักษรคัวเด็กๆ เป็น
คำสั่งของความเสียใจของกรรมการประจำห้อง แต่คำปฏิบูรณ์ว่า
เหตุร้ายขันของภาคหมายกรังกุ้ง ถึงเป็นที่น่าเสียใจก็จริง แต่
อาจไม่ควรท้อถอย เพราะยังหนุ่มนแผ่นอยู่ โอกาสในวันน่ายังมี
มากนัก จดๆ เดงอย่างเห็นแต้วก็ไม่รู้ที่จะทำอย่างไร คำดัง
บรรทุกเอาความโกรธกลับไปสู่มันของคัวเท่านั้น แต่เกราะห์ที่
หน่อยที่ในป้ายบนนั้นเอง เดงอย่างให้บุตรชายเป็นถูกหัวบกนหนึ่ง
ทำให้เกิดความบดิยนคืออย่างดันเหลือ ความกลั่นกลับที่สูงอยู่
บนหัวอกก็เสื่อมหายหมด แต้วเดงอย่างได้รานานน้ำพ่อหนู
น้อยนนว่าพ่อ “อาจทรงน” เห็นที่จะหมายความว่าคำแนะนำของ
หลวงนั้นคงห้องเป็นของค้า เว้นบุตรที่รักกันนั้นกรรมมั้ง

ພົກນເຈີຍມ້າງໃນກວດ

วันเดือนນี้ท่องหน้าจากคนเราไป มีอาการเรื้อรังกว่ากันมีน
มนจากอาศ คุุประทัยว่าเดียวเท่านั้นก็มาถึงกรุงส่วนได้ออกเดิน
ทันเดงอ่เปงกิตจะใบอยทั่วกรุงมักกิจเสียแต่นั้นๆ เพื่อให้มีเวลา

พระยาศรีสังฆราชให้การต่อไปนี้ว่า
“การแต่งหนังสือจะได้แก้ไขก็ต้องมี
สมัยนิยม ตนใช้ที่ไปหาเช่าที่อยู่ในกรุงเกลี้ยงด้วยด้วยความดีด้วยเจ้า บ้ำ
ท่านของทรงเจงเดงที่เกยเข้าเมืองด้วยด้วยความดีด้วยเจ้า ดังนั้น จึงไม่อาจ
ไว้ใจเช่าบ้านของผู้มีฐานะอีกแห่งหนึ่งค่าเช่าพหุมาก เมื่อเด
อนเป็นได้เดียวถึงต่อกษัตริย์ในช่องบ้านนั้น เห็นเป็นที่พำนักแล้ว
ก็คงจะให้เช่าเงินไปวางแผนต่อไป คราวนี้ขาดเด้งอยู่เป็นวันวันนี้ ก็คงจะก
ลับได้ทันท่วงช่องเจ้าไปอยู่โดยเรียบเรียง

อยู่มาระบันหนังสือเป็นนั่งอ่านหนังสืออยู่ในห้อง กันใช้เรียก
มาด้วยว่า โถ่คอกวีเขียนมาเยี่ยม เดงอยู่เป็นทาก็เพ่งอยู่ที่กรุงหนังสือ
ปากก์สั่งไปว่า เรียนเข้าเรียนมาชี้ พยายากค้ำพุกก์เห็นโถบูรณ์
แต่งกายอย่างอยู่กับน้ำหนึ่นเดินถ่ายหน้าเข้านา ชั้งหัดมีเด็กสาว
รุ่นหนุ่มสองคนหน้าตาหมาดๆ แต่งตัวอย่างหรูเทินตามเรียน
โถบูรณ์หัดกันนั่งอยู่ริวโนใน ๔ บี มีดักขณะซ้อมกอด คือหัด
หัดมีห้องพดดุย นัยค้างทั้งสองเหมือนผังอยู่บนหน้าผาก ตามกาง
ปากเบะ ริมผีปากบนนี้หนวดหราบนหัวนมอยู่เด็กน้อย เวลา
ดักขณะก็มีอกว่าไม่น่าจะดีมากนักด้วยเดย พอกองสองฝ่าย
ยกกันตามธรรมเนียมแล้ว โถบูรณ์หัดก์เขยิ้งว่า “ท่าน
เก่งในทางดีงมื้อก็ (แต่ก็ทำนองบรรยายความที่ไว้แก้กระทู้ตัว
ได้ในศรีนั้น) มาก แต่เรื่องว่าทางโกกมุ่นก็อ่อนแรงไวหารก์คง

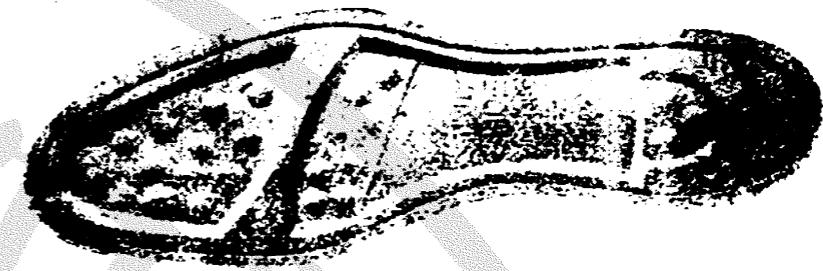
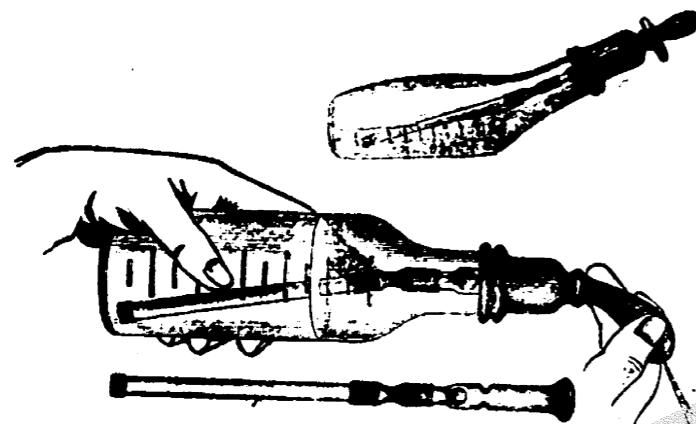
“กวย” หุ่นเด็กหัวเราะมีเสียงเหมือนดูกะ “เสียใจที่หานคน
ผิดไป เผราราช้าแพ้เจ้ายังบกพร่องอยู่ทั้งสองทาง” ลงตัว
ปฎิเสธ “ถ้าเรื่องนั้น ก่านจะซ่อนยกให้ได้ไหมว่า ในพอกเพร
ฝูงของท่าน จะมีไกรบัวงที่มีอิทธิราในทาง โน้มราษฎรให้หาน้ำ

โดยบุนหองกยั่นกยอกกามเด้อมาเมื่อคบดองที่คักเดงอูเบง “วันนี้ร้าพเด้เจ้าเต็ยใจอิกที่ร้องขุรรท่านไม่ได้ เพราะร้าพเด้ไม่เก่งทางนั้น ให้พดอยากร้าวราไก้ว่า “การเป็นนือขอ” เดงอูเบงนี้อีเสา พดอยากร้าวเด่องคุ้นบุนหอง เท็นท่าก้ากระสัมภะต่ำยซอนกอด เดงอูเบงดึงกามค่อไปว่า “ก้อยเหคุ่กิห่านดึงสินไกถึงผู้ที่แต่ง ก่านดองไว้ก้มยังนก” “เรื่องมันเป็นยังง” โดยบุนหองยกด้วย น้ำชาชืนคิมเมือกนใช้สำน้ำให้เด้งพุดค่อ “กิห่านเกี้ยวนุหوا ปัตตทุดฉดองกระกรองไอยานน ห่านมึนคุร้ายกนหนังชื้อเตียว ลั่งหัว บันมีอาดูไร๊ บีบีร์ พร่องจิกนวันนีสัยภักดีหัวคอก หนุ่นหงหดายไม่พอไว้ให้กามรั่นหัวหันๆ บุนหองหะห้ามหือส์ด ถ่ายเดียว จึงเร้าห่านเจ้ากุณมีก้าให้ห้ากามรถดองดันเกียรตองค์ ห่านเตี้ยบุนหوانน์กามรักบุตรก็ต้องตามໄก บันหันให้มีชาราช การรั่นผู้ให้บุนหางดินห่าน กำถังคัดดูดบีบีร์ บุนหองค์ดอยพระส่องใบให้ในงานนี้ แต่ยังไม่เป็นที่พอใจกระดองพ่อหนั่นหนันน จังคงคงรับเร้าห่านเจ้ากุณมีค้า ให้ไปขอความอุดหนุนของ เตนานดีกระกรองนน ช่วยเป็นนายหน้าไปขอคำขอพรที่ห่าน เจียนให้ชื่อ (เจียนชง) อิกค่อหนั่ง ห่านเจียนให้ชื่อชัดไม่ได้ เพราะเตี้ยวให้หัน (เตี้ยบุนหوان) ปัตตทุดไปร์คั่วบุนหองนน ช่องห่านกนหนั่ง ห่านดึงดังให้พดอยเดือนกามของห่านร่วงค่าให้พร เท็จจะให้ส่องใบให้ห้ามประสังค์ แต่ครัวงที่พดอยเดือนกามส่องใบให้ห่านกรองนน ไม่มีสักดันบันเตี้ยดหดูกิห่าน ห้วย ว่าบ้างฝีปากห่านก็ต้องเยินยอกนุ่นเหคุ่ใบ นางฟีปากก็ต้อง เดดอะดะในน้ำพัง ล้วนเป็นกามไม่ดูกิห่านหันหัน เมื่อร้าพเด้ ให้กรอบขาวน กลรนเทียบสืบหาผู้ที่ฝีปากเชิงโวหารใบราณ จะให้ดองดั่งด ถ้าได้เป็นที่ชอบใจห่านให้ชื่อสั้ง ร้าพเด้ ก้ามีหน้าหวานน้อยไม่ เช่นพ่อนฝังของร้าพเด้หานน ล้วนเป็น กนห้าราษกามรั่นไม่ร้านญในหัวหก เพราะฉันคงไก้มารั่น ถามหัน ห่านก็ไม่สามารถจะดอยให้ ตั้งนั่นบันดีเปนยาน รัคชั่งดูด “ร้าพเด้ริ๊ว” โดยบุนหองพุดด้วยก้อนใบไห้ แดยกอกดูดอนร้าพเด้หานนดิน “พากก์บด้าด” เดงอูเบงหัวเราะแล้ว พุดค่อ “ตามชรรนเนยม เบราณ บุกคอดที่มีอยุ เดยห้าสิน แต่ด จังจะเรียกว่าชื่อให้ เมื่น้ำบรรสบวันเกิด พอกดูกหดานกห้ากาม ฉดองดอยห่างที่เรียกว่าห้ากามเรซียด ถ้าดูผู้นั้นให้ห้ากามต่อกาม ชอบอะไว้ไว้ ญาติมิตรก็ยั้งกั่นด่าอสรระติรุษเพื่อเป็นทิรภรติรั่น ให้ภากานา นีจะไว้ระเกิดอย่างเพียง ๒๐ บันหานนก้าหัวเรซีย แดจะให้ผู้ไห้ผู้ไห้ทำก้ามาดินเกียรติให้ชื่อ นิผิชรรนเนยมใบ หรือ “จะมีดูกอกดูดไรก็ช่างเข้าเด้อ หัวเดห้ามอย่างไว เรากดังจะหาคนที่มันดูดหั่งหันให้” โดยบุนหองพุดด้วยรั่น “ช้อกามที่จะให้ดองนนกอย่างห่านของก้าหุดของชุนหานนผู้ไห้ผู้ไห้ชื่อ กล่าวดอยพรให้เก็บบุตรร้าวราษกามรั่น ทมค่าแห่นั่งคากว่า หันนนไห้ใหม่? เดงอูเบงชัก “เรื่องมันก็อย่างนนทดะ” โดยบุนหองรับ “ก็ไม่เห็นนันจะยกด่าหอกจะไห้นน” เดงอูเบงหัวเริง ฉดองลึกน้อย “ไม่ยกชิ” โดยบุนหองเลิกกีดูนกอนก้าด้วพูดค่อ “แต่พดอยเดือนกามของห่านให้ชื่อสั้งดั่งพากันนันไปตามกันเดย” “เมื่ดังนนร้าพเด้จะชดดองเรียนให้คุ ล้านน ไม่เข่นกาม รั่นเกียด” เดงอูเบงพุดไกยอดสุกไม่ได้ “ร้าพเด้ก็มีกามยันคี มากที่ห่านจะชดดองเรียนให้คุ ในส่องสานวันน เพราะจะดากอนเกิมที่ดั้ง” โดยบุนหองพุดคีดูกั้นจะด่าไว “ไม่ด้องกั่งส่องวันสามวันหรือก ร้าพเด้จะเรียนให้หานนเกียด” เดงอูเบงพุดด้วยก็เดินไปที่โตะเรียนหนังสือ ดับกูกันเรียน ลงที่กระดาษโดยไม่ต้องใช้กามครึ่กควรดอย โดยบุนหองหยุด ยืนคุ้ดธรรมว่า “น้ําไปห่านร่วงเรียนเก่งจริง ช่าสีเยเรียนเกียด” ส่วนในใจคิดว่าชัยนันเรียนหนังสืองามที่หังรูดเร็วตัวย ต่อ ไม่กราบว่ามันจะอย่างไร เด็กดูหนังเดงอูเบงสั่งกระ ดาษแผ่นที่เรียนให้โดยบุนหองด้วยว่า “ดูมาให้ให้ชื่อสั่ง ห่านกรองน กดดูดอย่างร้าวราษกามรั่น” “วันนน ไม่ต้องวิตก” โดยบุนหองรับรอง “หานนไห้ชื่อกันในนี้เวดาถก

เป็น像 เย็น

સુરત

ແພຍກວັດ ກີກ ດັນນ ເຫາວຽງຈັນ
ຈັງ ພວກ້ ພຣະ ນກາ ເບຍ່ອງ. ລົມ.ລົມ
ໄທຮັກພົກ ເບຍ່ອງ ດົກຕະ

ໄຊທ່ານມາເຈົ້າ

ເຊື້ອມຕະຫຼາດ ເພີ້ມຕະຫຼາດ ເພີ້ມຕະຫຼາດ ເພີ້ມຕະຫຼາດ
ເພີ້ມຕະຫຼາດ ເພີ້ມຕະຫຼາດ ເພີ້ມຕະຫຼາດ ເພີ້ມຕະຫຼາດ

A high-contrast, black and white portrait of a man's face. The lighting is dramatic, casting deep shadows on one side of his features while highlighting the other. His eyes are dark and intense. The background is a light color with a subtle, organic texture. A decorative border surrounds the portrait, consisting of a repeating pattern of stylized, symmetrical shapes that look like stylized leaves or petals arranged in a circular or wave-like motion.

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ
ଶ୍ରୀମଦ
ଭଗବତ
ଶ୍ରୀନାନ୍ଦିନୀ

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ
ପ୍ରକାଶକ
ବିଜୁଳି

อาานັດໃຫ້ ພະ ດອ ແລະ ກັນ ໄນໃຫ້ ພະ ດ່ວງ !!!

ມານີ້ແກ່ວັນທີ 19 ພຶສພາວັນທີ 11

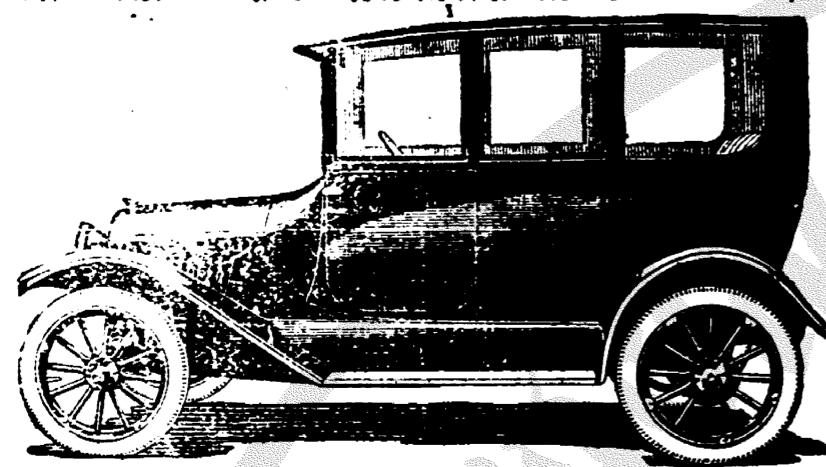
จะเป็นความท้าทายที่ต้องฝ่าฟันและผ่านทางให้สำเร็จมีมาก !!!

รายงานการจัดทำแผนที่ชุมชน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ນີ້ຈະ ພ່າຍຕັ້ງຫຼັກ ຖະແຫຼງ ເຊື້ອົ່ງ ສີ່ພົມ ປະເທດ ດັບເກີດ ພົມ ແລະ ດັບເກີດ ທີ່

โซโนเกอร์ แคนท์ ชนิดมีเกียร์ อย่างน้ำใจ สองคน แต่ ๕๓
เป็นรถห้องน้ำ แต่ ไม่มีห้องน้ำ ให้ใช้ในทาง

เกตเอนน์ รายหัว ๔๙๙ ชิ้น
ก้าว

ไทย ราคา ยี่หมื่นเยาว์

บริษัทสยาม อินปอร์ต จำกัด สนใจ
สำนัก พะ ยาคริ ไทยพัฒนา ๒๔๘๖

ดำเนินการ เหล้าวิสกี้ที่เริ่ดที่สุดแล้ว
เชิญ ก้าว

เหล้ายอน เดวา ตรา ขาว

ตามรายงานแยก ราศุ คงสุก้าว ของ กวน แยก ราศุ
คั้นต่อไปนี้ คือ

ให้รับเหล้าวิสกี้สองราศุ เมื่อวันที่๑๕ ธันวาคม พ.ศ.๒๔๘๖

ตามที่ อย่าง ของ กวน เมอร์ ๒๙ แต่ เมอร์ ๒๙

ราศุเมอร์ ๑๐ ราศุเมอร์ ๑๐

เหล้าวิสกี้ ก้าว	๔๔.๔	๔๔.๔
เหล้าวิสกี้ ก้าว	๔๔.๔	๔๔.๔
ราศุ ก้าว	๔๔.๔	๔๔.๔
กรุงเทพฯ ก้าว	๔๔.๔	๔๔.๔
กรุงเทพฯ ก้าว	๔๔.๔	๔๔.๔
เหล้าวิสกี้ ก้าว	๔๔.๔	๔๔.๔
ราศุ ก้าว เหล้าวิสกี้ ก้าว ให้หัง	๔๔.๔	๔๔.๔

เหล้าวิสกี้ ก้าว อย่าง สองราศุ เป็นเหล้าวิสกี้ที่เริ่ดที่สุดแล้ว

ไทย ไม่มีเป็นเลข กับ การประดิษฐ์ ไม่ใช่เพียงกัน

บริษัทสยาม อินปอร์ต จำกัดสนใจ เป็น เอเย่นต์ในสยาม

ห่านผู้ก่อสร้าง ควรดู ประกาศนี้

กุณกิมหงส์ ได้ยัง จักร ดำเนิน บางชื่อ กรุงเทพฯ มีคำสั่ง
ห่างๆ จ่าหนาย กือหัว ไม้เกรียงเรือน ไม่ถูกช่วย นำค่าง ฯ ภายพื้น
ที่ไม่สัก และไม้ตะแบก ห่าน จะ เดือด ชือให้ กวน ช่วง ใจใน กันที่
ก่อ ห่าน จะ ดูแล ปั้น พิเศษ กิ ให้ สำเร็จ ความประดิษฐ์ ทุกประการ ขอ
เชิญ ห่าน พกไป กด ลง กับ ผู้ จัดการ ที่ ดำเนิน บางชื่อ ไทยพัฒนา
ให้จะ นา กิ ห้าง ค่า ห่าน เกี่ยวกุญแจ ไทย กัน เดย หื่น ไทย
ไทยพัฒนา หมายเหตุ ๔๔ กิ ให้ สำเร็จ ความประดิษฐ์ ทุกประการ

กุณกิมหงส์

ไว้เตือน จักร ดำเนิน บางชื่อ กรุงเทพฯ

ห้างค่าห่าน เป็น เดียว ของ

๔๔

พิง เบี้ย มา ถึง

หน้อ เกส่อง อย่าง ให้

๔๔ ก้าว ๑๐ ถนน เกษย์กรุง (ริม มน
กุน ช่อง ยะ)

๔๔ ก้าว ๑๐ ถนน เกษย์กรุง (ริม มน
กุน ช่อง ยะ)

ก้าว ๑๐ ถนน เกษย์กรุง

ก้าว ๑๐ ถนน เกษย์กรุง